

ДЕСИСЛАВ НАЧКОВ

УПОЙКА

chitanka.info

*Навлязох във хладна гора,
сред синьо-зелена мъгла
и клони, преплетени в кръг,
засмукваща всеки мой дъх.*

*В душата усетих се сам,
дори в мисълта си бях ням,
студена ме слабост обзе,
във тръпни крака и ръце.*

*Пътеката с мръсни петна
се глухо под мен завъртя
и с нея към рай или ад,
поеха посока и цвят.*

*След миг, сякаш времето спря
и цялата вечност замря,
достигнала краен предел,
без смисъл, причина и цел.*

*И както бях в нищото спрял,
и в него се бях разпилял,
безименен глас долових
и своето име открих.*

*Зовеше ме блед силует,
оформящ човешки портрет,
кръвта се задвижваше в мен,
макар да бях още студен.*

*И пак озовах се в гора,
но с болнични, бели легла;
високи прозорци със свод
ме будеха пак за живот.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.